

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku
Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXXIV.

Vídeň, únor 1987

Číslo 1/2.

PŘEMŮŽE ČLOVĚK NEMOC?

Čteme-li v dnešní době noviny nebo díváme-li se na televizi, získáme snadno dojem, že lidstvo dokonává nebo že se plouží s posledními silami. Pohlížíme-li takto na všechno, zdá se nám, že nemoc představuje naše největší ohrožení. I když nedáváme náš život v sázku falešnou výživou či falešným sportem nebo - což je ještě horší - ohrožujeme-li náš život jedovatými látkami, kterými zase stále ohrožujeme naše okolí.

A jako by to vše ještě nestačilo, zvykli jsme si, že se do nemocí vmyslíme. Máme-li k našemu okolí falešný vnitřní postoj, jsme v nebezpečí - tak se říká - že si přivodíme dosti novou nemoc, která může rychle vést k srdečnímu infarktu: "stress". I když sedíme doma v klidu a nestaráme se o svět, můžeme dostat rakovinu, protože jsme něco nesprávného snědli, vdýchlali nebo se dotkli něčeho jedovatého. Není divu, že jsme všichni nervózní. Namlouvá se nám, že bychom se na místě skáceli mrtví, kdyby se o nás nestaraly zástupy zdravotních odborníků.

Ale dle mínění autora této úvahy je tomu ve skutečnosti poněkud jinak. V dějinách nebylo ještě nikdy doby, ve které bylo lidstvo všeobecně tak zdravé jako dnes v průmyslové společnosti západního světa. Průměrná délka života se zvýšila během jednoho století z pětačtyřiceti let na přibližně sedmdesát pět let. Více lidí než kdy předtím se dožije osmdesáti nebo dokonce devadesáti let. Že zemrou děti nebo nedospělí na některé nemoci, nestává se již každý den jako před sto lety, kdy byly tuberkulóza a jiné nakažlivé nemoci nejhlavnějšími důvody předčasné smrti. Zemře-li dnes někdo v mladých letech, je to výjimka a obyčejně následek nějaké nehody.

Velká část zlepšení ve zdravotnictví vzniklo díky medicíně, ale to vše není jen její zásluhou. I vývoj hygienických opatření se silně podílel na této změně. Od dob, od kterých jsou lidé chráněni před zamořenou vodou, ubylo velkých epidemií různého druhu. Mimo toho posílily již v 17. století pokroky v zemědělství a ve výživě ochranné síly lidí.

Zkrátka, máme za sebou dlouhou cestu: největší vzdálenost jsme urazili pomocí našeho zdravého lidského rozumu, zachováváním požadavků hygieny a díky vyšší životní úrovni, v poslední době díky silné podpoře medicíny. Stále ještě nás děsí celá řada nemocí, které vedou k smrti nebo invaliditě, ale to by nám nemělo ztrpčovat život. Nemoci, kterým dříve podlehli lidé v mladém věku, jsou nyní již pod „dozorem“. "Terciární syfilis", kdysi často důvod šílenství, je dnes téměř exotickým případem. Spinální dětská obrna není dnes vážným ohrožením. Smrt jako následek určitých srdečních nemocí je v severní Americe od roku 1950 o skoro 30 %/.



řidší. Epidemie rakoviny neexistují, i když to někteří tvrdí. Ovšem se 2
vyskytuje rakovina plic častěji než dříve - bezpochyby jako následek
kouření. Ale všeobecně se může stoupající počet případů rakoviny vztaho-
vat na to, že stále více lidí dosáhne stáří, ve kterém se onemocnění ra-
kovinou vyskytují častěji.

Mezitím nás přivedlo biologicko-lékařské bádání do ranného stadia
úplně nové éry. V poslední době jsme se dozvěděli tolik o základních po-
stupech v celulárních a subcelulárních obvodech, takže neexistuje žádná
nemoc, jejíž účinky by nebyly zásadně vysvětlitelné. Musíme se ještě
mnoho učit o nemocech v polovině života a v stáří - jako je rakovina, sr-
deční infarkt a mrtvice, slabomyslnost, zánět kloubů a mnoho jiného. Ale
nezdají se již tak neodvratné jako třeba ještě před deseti lety. Díky
účinným technickým postupům v bádání, týkajícího se "základů", může věda
zkoumat skoro všechny tyto otázky. To vše ovšem ještě nezaručuje žádnou
rychlou nebo správnou odpověď; ale přesto jsme v stavu vypracovat přesné
hypotézy a čelit obtížným problémům medicíny přesnými otázkami.

Dosud nebylo doby, ve které by se v "bio-medicině" bádalo s takovou
horlivostí a důvěrou, a bylo by prospěšné, kdyby mohly vlády a hospodár-
ství v dostatečné míře podporovat bádání.

Dnes nemusíme mít tuze živou fantazii, abychom předvíдали dobu, ve
které možná lidé průmyslových společností budou poměrně málo nemocní.
Ale tím není řečeno, že proto budou šťastnější nebo budou žít déle než
dosud. Ponejvíce však budou dobu naší smrti jistě i nadále určovat naše
individuální genetické předpoklady. Ale nebudou nás již tak trápit chro-
nické nemoci, kvůli kterým nám dnes stáří samo často připadá jako nemoc.
(Podle dr.L.Thomase)

Blahoslavená Milada

**Mlč častěji!
Pak bude tvá
mluva hlubší.**

8. února

Kníže Boleslav I. nemá v našich dějinách dobrou pověst.
Lpí na něm zločin bratrovraždy a obyčejně je uváděn jako
protiklad svého bratra, sv. Václava, třebaže později svého zločinu lito-
val a dal se na pokání. V každém případě však mohl být hrdý na své děti,
které byly všechny vzornými křesťany. Boleslav II. proslul svou zbožností,
dcera Dobrava obrátila svého manžela, polského knížete Měška, na křestan-
ství a šířila je i ve své nové vlasti, další jeho syn se stal benediktin-
ským mnichem v řezenském klášteře, kde přijal řeholní jméno Kristián
(Křišťan) a jako autor "Života a umučení sv. Ludmily a sv. Václava" je
považován za prvního českého spisovatele. Řeholní život si zvolila i druhá
Boleslavova dcera Mlada, známá též pod jménem Milada anebo také Marie
Česká, poněvadž jméno Boží Matky dostala - při svém vstupu do kláštera.
Vedla svatý život, stala se abatyší a po smrti byla uctívána jako světice.
Patří tedy spolu se sv. Ludmilou a se sv. Václavem k našim prvním, nej-
starším svatým.

Přesný rok jejího narození není znám. Víme však, že otec ji poslal
na vychování do kláštera v Řezně, kde se seznámila s benediktinským řádem.
Odtud také podnikla pouť do Říma. Tehdy to byla vyjimečná věc, zvláště pro
ženy. Něco takového si mohly zpravidla dovolit jen urozené královské nebo
knížecí dcery. Na jedné straně z toho můžeme vyvodit její hlubokou víru,
na druhé však nelze ani zcela vyloučit, že její cesta do Věčného města
měla z určitého hlediska i diplomatický ráz. Působila tam totiž také jako
prostřednice mezi papežem a mezi svým bratrem Boleslavem, který žádal
v Římě o zřízení nové diecéze v Praze. Jednání bylo korunováno úspěchem a
v roce 973 se Praha stala sídelním biskupským městem, čímž přestala dosa-
vadní naprostá církevní závislost na Německu.

V Římě též uzrálo a uskutečnilo se Miladino řeholní povolání. Vstou-
pila tam do benediktinského kláštera a přijala jméno Marie. Její cesta do
Říma je pro náš národ ve skutečnosti historicky významnou událostí. Mlada
byla první českou poutnicí do Věčného města, přispěla tam k vytvoření na-
ší první diecéze, stala se rovněž v Římě naší první řeholnicí a abatyší a

jako taková založila v Praze po návratu první benediktinský klášter v našich zemích. Na abatysi ji posvětil papež Jan XIII. Přál si, aby se benediktinská řehole rozšířila i u nás a Milada dostala od něho za úkol založit ve své vlasti ženský klášter. Bratr Boleslav jí vyšel ochotně vstříc a postaral se o jeho hmotné zajištění. Klášter byl postaven na pražském knížecím hradě, byl zasvěcen sv. Jiří a je dosud jednou z nejstarších historických částí celého hradčanského komplexu.

Benediktinská řehole se u nás Miladinou zásluhou úspěšně ujala. Jeho první abatysa si již za svého života získala pověst svatosti a proslula zejména svou štědrostí a starostlivou péčí o chudé. Ve svém klášteře byla Mlada po smrti (asi 994) pochována, později však řeholnice přenesly její ostatky do nového hrobu u oltáře v kapli sv. Anny. Tam je také naše první abatysa dodnes uctívána. Její příklad následovaly i jiné dcery z předních českých rodů a dokonce i některé přemyslovské princezny, takže klášter na pražském hradě se brzy stal i důležitým duchovním a kulturním střediskem a přispěl k rozkvětu řeholního života v Čechách, o který se poněkud později ještě více zasloužil jiný světec, sv. Vojtěch. Hrob blahoslavené Mlady se dosud zachoval, ale není již tolik navštěvován jako dříve.

V hradčanské bazilice sv. Jiří, která je součástí kláštera, je možno vidět i nejstarší výtvarná znázornění této princezny abatysa. Jde o basrelief s Pannou Marií, pocházející z první poloviny XIII. století, dále o nástěnnou malbu v kapli sv. Ludmily, která sahá svým původem do XIV. století a konečně o další malbu na jednom knížecím hrobě, pravděpodobně Vratislavově.

O její účtě je záznam v nejstarším našem kalendáři z počátku XIV. století a kromě toho i v misálech kláštera sv. Jiří, jehož byla zakladatelkou. Svátek blahoslavené Mlady připadá na 8. únor, na některých místech byl však přesunut na jiné dny, např. na 28. březen. Její jméno ve formě Milada je u nás stále ještě dosti běžné.

Papež Jan Pavel II. prohlásil letošní rok Mariánským rokem, který bude trvat od svatodušních svátků až do Nanebevstoupení Panny Marie v r.1988.

Ochabují-li tvoje síly, 3
modli se! Pán tě posílí.

Znáš někoho, kdo se skutečně modlí? Kdo mluví s Bohem a kdo slyší Boha? Ke kterému Bůh mluví a kterému Bůh dává najevo svoji svatou vůli? V blízkosti takových modlících budeš snadněji a častěji cítit přítomnost Boží. Síla, která vychází z takových osob, tě přitahuje k Bohu.

Ale většina z nás nezná nikoho, kdo se tak modlí. Musíme nalézt Boha z vlastní zkušenosti. To je velmi obtížné. Dovedeš se již opravdově modlit? Dovedeš již mluvit s tak hlubokou důvěrou jako k svému vlastnímu otci, k své vlastní matce, také k Bohu?

Hlavní překážkou pro modlitbu jsou lhostejnost a pochyby. Kdo má vše a od Boha nic nepotřebuje, pro toho je Bůh více nebo méně zbytečný. Ale zbytečný Bůh je mrtvý Bůh, což je v rozporu samo se sebou. Kdo nepotřebuje od Boha opravdu nic, ten se nedovede modlit skutečně - k Bohu. Co by si měl vyprosit? A proto nemůže taková lhostejná modlitba mít žádný účinek.

Kdo nezná skutečného Boha, má mnohé "bohy", které zbožňuje: peníze a zahrádku, diskotéku a tanec, auta a děvčata... Každý má pak svoji vlastní náhradu za Boha. Tyto věci ho zajímají tak silně, že se o Boha nestará. Tak zůstane při víře z dětství, při obyčejích, u pochyb. Na tyto pochyby jsou dvě odpovědi: Ano, je Bůh - ale existuje skutečně? Můžeš si představit, že taková modlitba (či pochyby) mnoho nezmohou. Neboť kdo pochybuje, má ve své hrudi dvě duše. Na kterou má Bůh slyšet?

Kdo musí objevit Boha sám, bez zářících vzorů, najde ho obyčejně v dobách utrpení, když se pod ním otevře propast a člověk ztratí půdu pod nohama. Pak se skutálejí všechny bůžkové do bezedné hloubky, nemohou nám pomoci, nedají nám žádnou útěchu, nenabídnou nám žádnou oporu. Když člověk vidí pod sebou otevřenou propast, objeví skutečný důvod svého života, poslední a nejhlubší důvod všech věcí a všeho tvorstva. "Bože, proč jsem Tě tak dlouho nenalezl? Ty jsi moje opora, moje pomoc, moje útěcha a moje světlo, moje síla a moje naděje. Tobě chci sloužit!"

Jaké to jsou propasti, ve kterých se stane Bůh viditelný? Není to sebeklam? Tak se ptáš. Příteli, když

se zhroutí sloupy, na kterých jsi vystavěl tvůj život, jsi na konci svých sil. Když tě opustí člověk, kterého jsi bezpodmínečně miloval a o kterého jsi se staral z celého svého srdce: kdo vyplní prázdnotu v tvém srdci? Bůh dopustí, abychom se dostali do takových krizí, abychom pochopili, že lidé nejsou to poslední a to nejvyšší, že nejsou Bůh. A nemají být našimi modlami. Nade vším je bezmezná láska, která se jmenuje BŮH. Neboť jen ON tě může těšit, jen ON může zase povzbudit tvoji duši, jen ON tě může zase postavit na nohy a jen ON ti může pomoci zase zvednout tvoji hlavu. Modli se, jsi-li na konci svých sil! Neboť pak potřebuješ opravdu pomoc Boží, kterou pak od něj skutečně očekáváš, a pak se ti jí od NEJ také dostane: ON sám ti přijde vstříc a dá ti světlo, moudrost, radu, pochopení; dá ti útěchu a těšitele, který u tebe zůstane stále. Nalezl jsi Boha! KGI

120 LET JEDNOTY SVATEHO METODĚJE VE VÍDNI (III.)

Roku 1907 povstává z Jednoty katolicko-politické Jednota za předsednictví Msgre. dra. Antonína Stojana, která od roku 1908 je majitelem a vydavatelem katolického týdeníku "Pravda". Třicet let hájí a zastává "Pravda" veřejně práva katolické menšiny vídeňské až do roku 1938. - Po skončení První světové války byl předsedou Katolicko-politické Jednoty P. dr. František Karlický, profesor na reálce školského spolku "Komenský" ve Vídni.

Rok 1908 však stal se nejvýznamnějším mezníkem v dějinách Jednoty. 22. června 1908 zakoupen kostel a klášterní budovy řeholnic Nejsvětějšího Vykupitele (Redemptorisek) ve Vídni III., Rennweg 63 a 63a a Schützengasse 30. Kostel a klášterní budovy byly ve velmi sešlém stavu, bylo třeba dalekosáhlých vnitřních i vnějších oprav. Klášterní budovy musely být upraveny v obytný dům, ve kterém kromě bytů kněží jsou též byty pro soukromné nájemníky, útulna pro učně a spolková místnost. Oprava kostela a bytů pro důstojné pány byla vykonána během roku 1908-1909. Obytný dům pro soukromné nájemníky dokončen roku 1911...

V těchto jistě radostných, ale i strastiplných dnech stíhá Jednotu bolestná ztráta. V pondělí 12. října

1908 umírá prelát dr. Antonín 4
Horný ve stáří 85 let. Pohřeb se konal v chrámu sv. Štěpána, odtud po smutečních obřadech převezen a pohřben ve Strážnici na Moravě. Není od založení Jednoty až po zakoupení českého kostela na Rennwegu místa působení Jednoty, které by nebylo připraveno, vyprošeno a založeno dr. Horným!

25. března 1909 zvolen za předsedu ústředního výboru Jednoty sv. Metoděje Msgre. dr. Antonín Cyril Stojan, poslanec na říšském sněmu, který již od roku 1897 ruku v ruce spolupracoval se zemřelým dr. Horným pro blaho našich krajanů. Známou Stojanovskou energií chápe se vedení Jednoty a jejího nejvyššího cíle. budování českého kostela, aby co možná nejdříve mohl být předán českému lidu.

Den svatého Leopolda, patrona Dolního Rakouska, stal se velmi významným svátkem také dolnorakouských Čechů. Za půl milionu korun získaný kostel a klášter odevzdán slavnostním způsobem svému účelu, jenž vztýčen byl jako poslední meta snah prací a bojů Jednoty sv. Metoděje. Den, znamenající jeden vysoký bílý mezník na těžce schůdné cestě vídeňské menšiny, bude jistě dobře zaznamenán na předním místě v dějinách. (Pokračuje)

Nejnebezpečnější zvíře.

V jedné indické vesnici dlel návštěvou slavný lovec. Ulovil již mnoho dravých zvířat a nyní vypravoval dychtivě naslouchajícím vesničanům o všech svých dobrodružstvích. A skončil hrdě: "Nebojím se žádného zvířete. Kdyby mě někdo jmenoval nejnebezpečnější zvíře světa, honil bych ho."

Všichni uctivě mlčeli. Jen starý mudrc pohlížel vážně na lovce: "Nejnebezpečnější zvíře? O tom ti mohu povědět!"

Lovec se naklonil k moudrému starci: "O, vážený muži, prozrad mi, prosím, jaké to zvíře; bude mi velkým potěšením, honit tu šelmu a skolit ji!"

Stařík mlčel zamyšleně několik vteřin, potom ale řekl: "Nejnebezpečnějším zvířetem tohoto světa je člověk. Je nejen jediným tvorem, který usmrcuje čistě pro zábavu,

ale také jediným tvorem, který je vy-
bavený rozumem - toho však používá
pouze k tomu, aby zničil svoje život-
ní prostředí i okolí a vyhubil sám
sebe!"

* * *

ORB

Rýžové víno.

Kdesi v Číně se mladí chudobní li-
dé rozhodli, že vstoupí do manžels-
tví. Měli se velmi rádi a svoji vel-
kou radost chtěli sdílet i s jinými.
Proto pozvali všechny přátele a řek-
li jim, aby každý přinesl láhev rýž-
ového vína a u vchodu ho nalil do su-
du a tím přispěl k všeobecné radosti.

Když se všichni sešli, číšník za-
čal nalévat víno... Tváře všech zů-
staly jakoby zkamenělé: v sudě byla
jen čistá voda.

Nyní každý litoval svoji nepocti-
vost. Ale doma si myslel - což, ta
jedna láhev vody se ani nepocítí a
já se pobavím zadarmo. Ale bohužel,
každý si myslel to stejné, každý se
chtěl pobavit na účet druhého a ne-
chtěl ničím přispět. A tak z té vel-
ké zamýšlené slavnosti nebylo nic...

* * *

Jak lze ztratit manželku.

Jiří Bedlivý byl přes svůj mladý
věk již roztržitý profesor. Stále se
zabýval vědeckými otázkami, takže
často zapoměl i na jídlo. Ale jeho
roztržitost mu nebyla překážkou, aby
si pořídil motorku a našel manželku.

Paní Bedlivá byla pro mužovu du-
chanepřítomnost politováníhodná že-
na, neboť když se pán zdržoval doma,
nebyl v myšlenkách nikdy u ní. Mohla
se namáhat jakkoliv, pan manžel si
všeho jejího dobrodiní, které mu
prokazovala z lásky, vůbec nevšímal.
Nedá se říci, že by byl život po bo-
ku takového mužička snadný a jedno-
duchý.

O to více se radovala statečná
paní Bedlivá, když se manžel odtrhl
jedné neděle od své milované vědy
a chtěl jí věnovat několik hodin
svého volného času. Pozval ji na vý-
let motorkou k vzdálenému krásnému
jezeru. Oba sedli na motorku; on ří-
dil, ona seděla za ním.

Sotva se vozidlo rozjelo, už
se milý profesor zase oddal svým vě-
deckým myšlenkám. Podařilo se mu si-
ce řídit motorku, ale na manželku si
ani nevzpomněl: zda se udrží na svém
sedle, když se rozjel nevídanou
rychlostí...

Cesta šla dál a dále, cíl už
byl v dohledu; na křižovatce stál
četník a zastavil motocyklistu. Pro-
fesůrek překvapeně zabrzdil, stráž-
ník k němu přistoupil a řekl: "Dobrý
muži, mám pro vás radostnou zprávu!
Právě mi bylo sděleno z B., že vaše
paní není raněná a že je při dobré
náladě."

Pan Bedlivý se při těchto slovech
nechápně podíval na četníka a zji-
stil pohledem na zadní sedlo, že je
prázdné. Dále sdělil strážník udive-
nému výletníkovi, že jeho manželka
spadla již 25 kilometrů předtím
s motorky a že ho policejně hledá.
Ale on nic nepozoroval...

Tak lze ztratit svoji manželku. -
To je podobenství. Nesčetní jsou
muži, kteří sice neztratí ženu za
jízdy motorkou, ale v životě, aniž
by to pozorovali. Jsou to muži, kte-
ří myslí jen na sebe, svoje zaměst-
nání a výdělek, hru a sport a sto
jiných věcí - a při tom nevidí, co
je pro ně manželka a co dělá. Někte-
rá žena je mužův tovaryš a služka,
kuchařka, pradlena, správkařka a
toho všeho si pan manžel vůbec ne-
všímal.

Bez vděku prožívají tyto ženy
své pusté dny, zůstanou-li silné,
zachrání rodinu a přesto je život
nezlomí.

PRK

Lilie a kopřiva.

Růženka milovala květiny; nej-
raději měla lilie - připomínaly jí
bělost a čistotu Matky Boží.

Růženka měla svoji malou zahrád-
ku, kde pěstovala nejrozličnější květi-
ny. Jednou vsadila do celého záhonu
množství bílých lilí. Aby docílila
zvláště krásných květů, zakoupila pro
zlepšení půdy dobrou kompostovou
půdu.

Přišlo jaro a blížilo se léto.
Záhonek lilí byl Růženkou zaléván a
opatrován. Najednou však dívka one-
mocněla. Když po uzdravení přišla do
zahrádky, zjistila, že lilie stály
sice v plném květu, ale celý záhonek
byl také zarostlý bujnými kopřivami.

Růženka se pokusila kopřivy vyp-
let, vykopat. Ale při prvním pokuse
zasáhla motýčkou nádhernou lilii,
která smutně sklonila květnatou hla-
vinku a zvadla.

"Počkej Růženko," řekl jí otec, /

Šla jsem chmurným lesem znavena,
zlých myšlenek nezbavena,
usedla na puklou skálu
a pohlížela na kol spálenou travu

Byl to krásný jarní den,
nebe modré jako sen,
a přemýšlela o světě i válkách
a o atomových elektrárnách:

Bože-Kriste,
jak dlouho trvalo stvořit tento krásný svět!
Kolik miliard a miliónů vyvíjel se let,
jak kruté je však pomýšlení,
že jen stisk knoflíku na znamení
a v mžiku nezůstane ani kámen na kameni.

Nejsem však programová pacifistka,
směji se skandování strachu,
věřím mrtvýchstání a v ukřižovaného Krista!

Z. Junge-Zimmerová

(viz také str.7)

Lilie a kopřiva (dokončení)

" počkej, až budou lilie tak zdatné,
-že jim motýčka neuškodí. Pak vytrháme kopřivy, které mezitím také zesílí - tím snadněji je odstraníme. Lilie daruješ Matce Boží na oltář, kopřivy spálíme s jiným plevem. " -
Všechno má svůj čas. A kdo má oči, rozliší, co jsou lilie a co jsou kopřivy... * * *

JKB

Z církevního života
a různé drobnosti.

2.února uplynulo 40 let od vzniku růžencové ligy za mír světa (Sühnerosenkranz-Kreuzzug für den Frieden der Welt), založené P.Pavličkem (+1982). Tohoto výročí vzpoměl arcibiskup Groer slavnostní mší sv. v neděli 15.února u Otců františkánů.

Arcibiskup dr.Groer přislíbil všem, kteří jsou "liknaví" při placení církevního příspěvku - "Kirchenbeitrag", pomoc - "Ombudsmanna".

Při mši sv. na svátek sv. Františka Saleského, patrona žurnalistů, vyzval arcipastýř žurnalisty, aby "zprostředkovali pravdu s láskou"; zpravodajství nesmí zranovat, nýbrž musí budovat.

M.m. se oznámilo z Milána, že zkoumání turinského plátna, ve kterém bylo dle tradice vloženo tělo Ježíšovo do hrobu, je oficiálně skončeno.Tmavé skvrny na plátně pocházejí bezpečně od sedlé lidské krve. K tomuto výsled-

ku došla skupina mezinárodních badatelů, jejichž práce trvaly od r.1978.

Svatý Otec vysvětil na svátek Tří králů 10 nových biskupů; mezi nimi je také nový arcibiskup bělehradský, Frane Perko.

Pronásledování Židů a Vatikán - britský historik vyvrátil R.Hochhutha (který napsal div.hru "Der Stellvertreter", napadající Pia XII.)V nakladatelství university v Cambridge vyšla kniha britského historika Owen Chadwicka s názvem "Velká Británie a Vatikán v II. světové válce", která je obhájením papeže Pia XII. proti obžalobě, že mlčel k zničení Židů. Prof. Chadwick je zároveň také anglikánským duchovním, a nejdůležitější hrubý materiál pro sepsání této knihy jsou dokumenty protestantského britského poslance ve Vatikánu v letech 1936-1947 D'Arcy Godolphin Osborna jakožto dokumenty německého ministerstva zahraničí.

V ČSSR jsou stále ještě šikány kvůli vyučování náboženství - přihlášky nebyly poslány dál. - Na začátku roku byly oznámeny dalekosáhlé hospodářské reformy: "má být udržena plná zaměstnanost".

Ke konci tohoto století se očekává, že na světě bude žít víc než šest miliard lidí. - Úbytek obyvatelstva je t.č. mezi jiným v Německé spolkové republice, Dánsku, Maďarsku a - Rakousku!

Eard.König obdržel cenu soc.Renner-Institutu.

"Je pravda, že v Sovětském svazu jsou čtyři sklizně obilí do roka?"

"Ano, jedna je z Ruska, jedna z Maďarska, jedna z Kanady a jedna ze Spojených států."

Nejslavnější Židé prý byli Mojžíš a Kissinger. První vyvedl z Egypta Židy; druhý vyvedl z Egypta Rusy. (Podle Biče)

Jen obrácení a modlitba mohou zabránit katastrofám, které hrozí lidstvu a na které upozorňuje Matka Boží svými zjevenímima mnohých místech světa; prosme také o dostatek dobrého dorostu kněžského a řeholního i přemožení zla všeho druhu u nás a na celé zeměkouli!



Naši jubilanti (60-80)
Maria Regina FLORIANOVÁ
Emilie KOLAČKOVÁ
Helena RYBÁKOVÁ
Maria SCHMEISEROVÁ
Markéta VALSOVÁ
Ota STRNAD

Všem jmenovaným, ale i všem ostatním, kteří oslavují jakoukoliv příležitost, přejeme ze srdce vše nejlepší a mnoho Božího požehnání!

Na věčnost nás předešel

br. Antonín FOLTIN ve věku 84ti let (5.ledna 1987).
Vzpomínejme ho i všech našich ostatních zemřelých v našich modlitbách!

Čs. lidové sdružení, sekretariát,
Viden 15., Pelzgasse 17/1 (přízemí):
úřední hodiny každý první čtvrtek
v měsíci od 19 do 20 hodin.

České mše sv. v kostele na Rennwegu
č.53: každou neděli a svátek v 7 hod.
(tichá mše sv.) a v 10 hodin (s promluvou).
Příležitost k sv. zpovědi před mší sv.). --- Rytmičká mše sv.
třetí neděli v měsíci v 10 hodin.

Mše sv. v kostele Na nábřeží (Maria am Gestade): v neděli a ve svátek
v 8,10 hodin (s promluvou).

O r e l

Orel Viden II.

Čvičení každý čtvrtek od 19 do 21 hodin v Blumauergasse 21.

Orel Viden X.

půjčuje knihy každou první středu v měsíci v Puchsbaumgasse 39a od 18 do 19 hodin. Také dle telef.dohody, číslo 62 68 204.

Orel Viden XV.

Čvičení každé úterý od 18 do 21 hodin v Zinckgasse 12.

Volejbalové družstvo Orla XV. hraje 8.3.1987 v 13,30 h. proti WAT 17, RH Steinergerasse a 15.3.1987 v 18,30 h. proti WAT Kargan, RH Lieblgasse. Letošní první hra se konala 25.ledna)

Báseň "Rok 2000" na str.6 od kr. Zlaty Junge-Zimmerové je z její prvotiny "Záření". Autorku lze nazvat "vídeňskou spirituální básnířkou" a tato sbírka je věnovaná posmrtní vzpomínce jejího otce, brněnského akad.malíře Emila Zimmera. - Zašle: Mag.Z.Junge:2340 Mödling, Gumpoldskirchnerstr.26/2/7.

"Skaut-Exulant" vychází v 36.ročníku; nyní čtvrtletně jako archivní číslo.

Udalo se v Rakousku a ve světě.

V roce 1986 byly uveřejněny nové zákony na 4.276 stranách "Bundesgesetzblattu" (jaká asi "kvalita?")

Od 21. ledna máme novou 17tičlennou koaliční vládu: SPÖ má 8 členů, ÖVP také, jeden je "nezávislý". Kancléř se jmenuje opět Vranitzky; vicekancléřem a min.zahranicí je předseda ÖVP, dr. Mock. Dále jsou z řad SPÖ: min.financí: F.Lacina, min.vnitra: K.Blecha, soc.péče: A.Dallinger, min.v spol.kancléřství a zdravotnictví: F.Löschner, zůstávající průmysl: R.Streicher, státní tajemnice pro ženské otázky: pí.Dohnal, školství: pí.dr.Hawlicschek. - Z řad ÖVP: hospodářství a stavby (dříve 2 ministerstva): R.Graf, zemědělství: dipl.ing.Riegler, 2.min. v spol.kancléřství (se vzlaštými úkoly): dr.Neisser, obrana: dr.Lichal, životní prostředí a rodina: pí.dr.Flemming, věda: dr.H.Tuppy; min.spravedlnosti: dr.Foregger (byl jmenován v poslední chvíli). - Ne všichni "souhlasili" s povoláním dra. Tuppyho - nový ministr, kdysi rektor vídeňské university, věhlasný badatel v oboru "biochemie", univ. profesor, president domácí akad.věd a člen papežské akademie věd, je znám jako přísný pán a mnozí se obávají zhoršení situace na vysokých školách... - *

Předchůdce dra. Tuppyho v ministerstvu, dr. Fischer, je opět předsedou soc.poslaneckého klubu; dr. Fritz König je předsedou lidoveckého poslaneckého klubu. Presidenta A. Benyu následoval v parlamentě Leopold Gratz; 2.pres. zůstává pí.dr. Hubinek. - * Státním tajemníkem v ministerstvu fin. je dr. J. Ditz.

8 Nástupcem A. Benyí jako presidenta Odborového svazu se stane na podzim 41-letý Fritz Verzetnitsch, dosud sekretář OGB; dostalo se mu z různých stran "přívětivého přijetí".

Ministři z dřívější koalice SPÖ-FPO dostanou svůj plat většinou po další rok, pokud byli alespoň tři roky ve vládě; ostatním se dostane platu podle doby jejich úřadování.

Nová vláda chce provádět "kurs sanace, ale bez nových daní". Podle hesla "Vyšší státní deficit nezmenší nezaměstnanost" se prý nebude dělat "politika dluhů" jako za dr. Kreiského.

Dr. Mock jako nový min. zahraničí zastává myšlenku "odvrácení v zahraniční politice od kursu a stylu B. Kreiského". Již předtím mluvil dr. Fischer Mockovi o zahraniční politice. V interview s jedním deníkem řekl Mock: "Spolková vláda musí v otázkách zahr. politiky vystupovat jednotně..." a že "učiní vše, aby nedocházelo k ojedinělým krokům jednotlivých (soc.) členů vlády".

Ve své straně žádá předseda ÖVP "jiný obcovací tón".

Myšlenka min. sociální péče Dallinger zdanit podporu nezaměstnaným, která se vyplácí podle posledního platu, byla po velmi krátké době zase potlačena. - Další Dallingerův nápad, aby úředníci, rolníci a "svobodně činní" přispěli k pojištění v nezaměstnanosti, měl stejný osud, ale bude se uvažovat o dalších možnostech rozřešení tohoto problému - což bude nezbytně nutné!

Neslýchané! V padělaném "dopise dra. Mocka" britské min. předsedkyně paní Thatcherové, uveřejněném v "Jerusalem Post", se píše, že by se mělo doporučit spolk. presidentovi, aby odstoupil "ze zdravotních důvodů"... Vláda "se postavila" za ministra zahraničí.

"Luxussteuer" bude od 1.4.1987 snižena pro určité zboží a sice z 32% na 20%, ne však pro auta s "katalysátorem, jak navrhovala pí. dr. Flemming; min. financí nazval tuto myšlenku: "návrh bez fantazie".

"Grunderwerbssteuer" bude zruše-

na od 1.12.1987 - protože je "proti ústavě".

Paní Grete Rehor, min. sociální péče za samovlády ÖVP (1966-1970), zemřela 29.1.1987, v 77ti letech. Pohřeb se konal 13.2. na ottakringském hřbitově. RIP.

Dr. Christian Broda, min. spravedlnosti za velké koalice a samovlády SPÖ, zemřel 1.2.1987 v 71-ti letech. Krátce předtím obdržel od Evropské rady v Strassburgu "cenu za lidská práva". RIP.

Dr. Herbert Kohlmaier odstoupil jako "generál" ÖAAB; kandidátem na tuto funkci byl 20.2. jmenován dr. Lichal, nový min. obrany.

Nejvyšší soud zprostil po pěti letech Waltera Zimpera, dřívějšího zemského tajemníka ÖVP v Dolních Rakousích, obžaloby v souvislosti s "WBO-procesem".

Bývalý spolkový kancléř dr. Bruno Kreisky, který nedávno složil svoje čestné předsednictví v SPÖ, chce se vzdát i své funkce vicepresidenta socialistické internacionály - bez udání důvodů.

Od 27.1.1987 pokračuje ve Vídni opět "Konference pro bezpečnost a spolupráci".

Co ještě ukáží ti naši různí "zelení" svým voličům? Uchýlí se někteří přece do nabízené "ochranné náruče" pana Haidera?

Kancléř Vranitzky a min. financí Lacina navštívili Jugoslavii - min. obrany Lichal a spolk. pres. Waldheim navštívili zimní manévry - Sv. Otec lyžoval v Abruzzách - 100 let esperanto - strašný požár zničil centrálu fy. Steyr-Daimler-Puch!

Na klausurním zasedání ÖVP 20.2. se nejen velmi živě a otevřeně diskutovalo, ale také vznikly nové praktiky a formy kreativní politiky. Nejhlavnější opatření obnovy stanovené na této schůzce je jmenování dra. Petra Marboe (45) hlavním vedoucím v ústředí strany se zvláštními úkoly.

Srdečné díky za dary na tisk. fond!

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber), Redaktion: Tschechoslowakische Volksvereinigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. Gemeinsame Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt: 1150 Wien. Mitteilungsblatt d. Tschechoslow. Volksvereinigung u. d. kath. Vereine. - PSK-Kto.Nr. 7509.267.